KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2019/2237,

1. oktoober 2019,

millega täpsustatakse edelapiirkonna vetes teatavate põhjalähedaste liikide püügi suhtes kehtiva lossimiskohustuse üksikasjad ajavahemikus 2020–2021

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ, ([1]) eriti selle artikli 15 lõiget 6 ning artikli 18 lõikeid 1 ja 3,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. märtsi 2019. aasta määrust (EL) 2019/472, millega kehtestatakse läänepiirkonna vetes ja sellega piirnevates vetes püütavate kalavarude majandamise ja nende kalavarude püügi mitmeaastane kava ning millega muudetakse määrusi (EL) 2016/1139 ja (EL) 2018/973 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007 ja (EÜ) nr 1300/2008, ([2]) eriti selle artiklit 13,

ning arvestades järgmist:

(1) Määruse (EL) nr 1380/2013 eesmärk on kaotada järk-järgult tagasiheide kogu liidu kalanduses, kehtestades selliste liikide püügi lossimise kohustuse, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme.

(2) Euroopa Parlamendi ja komisjoni määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 9 on sätestatud asjaomases geograafilises piirkonnas teatavate liikide püügi suhtes kohaldatavaid kaitsemeetmeid sisaldavate mitmeaastaste kavade vastuvõtmine.

(3) Sellistes mitmeaastastes kavades täpsustatakse lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ning võidakse anda komisjonile õigus täpsustada neid üksikasju liikmesriikide välja töötatud ühiste soovituste alusel.

(4) Euroopa Parlament ja nõukogu võtsid 19. märtsil 2019 vastu määruse (EL) 2019/472, millega kehtestatakse läänepiirkonna vetes püütavate kalavarude majandamise ja nende kalavarude püügi mitmeaastane kava. Kõnealuse määruse artikliga 13 on antud komisjonile õigus võtta kõikide läänepiirkonna vetes esinevate liikide puhul, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 1 kohast lossimiskohustust, liikmesriikide koostatud ühiste soovituste alusel vastu kõnealust määrust täiendavad delegeeritud õigusaktid, täpsustades lossimiskohustust puudutavad üksikasjad, nagu on sätestatud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 5 punktides a–e.

([1]) ELT L 354, 28.12.2013, lk 22.
([2]) ELT L 83, 25.3.2019, lk 1.

(5) Belgial, Hispaanial, Prantsusmaal, Madalmaadel ja Portugalil on otsene huvi kalavarude majandamiseks edelapiirkonna vetes. Delegeeritud määrusega (EL) 2016/2374 ([3]) kehtestas komisjon tagasiheitekava teatava põhjalähedase püügi puhul edelapiirkonna vetes, see kava tunnistati kehtetuks ja asendati komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2018/2033 ([4]) pärast seda, kui Belgia, Hispaania, Prantsusmaa, Madalmaad ja Portugal esitasid 2018. aastal ühise soovituse.

(6) Pärast edelapiirkonna vete nõuandekomisjoniga ja pelaagiliste liikide nõuandekomisjoniga konsulteerimist esitasid Belgia, Hispaania, Prantsusmaa, Madalmaad ja Portugal komisjonile 31. mail 2019 uue ühise soovituse, mida muudeti 9. augustil 2019. Asjaomased teadusasutused andsid teadusliku panuse, ([5]) mille vaatas läbi kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF). Komisjon esitas asjaomased meetmed kirjalikuks konsulteerimiseks eksperdirühmale, millesse kuulub 28 liikmesriiki ja Euroopa Parlament vaatlejana.

(7) Delegeeritud määrusega (EL) 2018/2033 on lisatud erand, millega vabastati lossimiskohustusest norra salehomaar, mis oli püütud põhjatraalidega Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) 8. ja 9. alapiirkonnas ning besuugo, mis oli püütud käsitööndusliku püügivahendiga *voracera* ICESi 9a rajoonis, kuna olemasolevad teaduslikud tõendid osutasid liikide võimalikule kõrgele ellujäämismäärale, võttes arvesse nende liikide püüdmiseks kasutavaid vahendeid, meetodeid ja ökosüsteemi. STECF esitas oma hindamises ([6]) järelduse, et uusimad, aastatel 2016–2018 läbi viidud eksperimendid ja uuringud osutavad samas ulatuses norra salehomaari ellujäämismäärale, mida täheldati varasemate uuringute puhul. Liikmesriigid esitasid teaduslikud tõendid besuugo tagasiheite ellujäämismäärade kohta STECFile, kes jõudis järeldusele, ([7]) et erand on hästi põhjendatud. Seega arvestades, et asjaolud ei ole muutunud, tuleks aastatel 2020–2021 säilitada edelapiirkonna vete põhjalähedase püügi tagasiheitekavas kõnealused ellujäämismääral põhinevad erandid.

(8) Delegeeritud määrusega (EL) 2018/2033 kehtestati ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas kõigi püügivahenditega püütud railaste ellujäämismääral põhinev erand, kuni esitatakse üksikasjalikud teaduslikud tõendid ellujäämismäärade kohta kõigi laevastikuosade ning püügivahendite, püügipiirkondade ja liikide kombinatsioonide lõikes. STECF on seisukohal, et liikmesriigid on kogunud eluvõimelisuse alast teavet, mis annab mõningat teavet ellujäämuse kohta, ([8]) kuid on vaja täiendavaid andmeid. Asjakohaste andmete kogumiseks tuleb kalapüüki jätkata. Erandi võib seega teha, kuid liikmesriigid peaksid esitama asjakohased andmed, mis võimaldaksid STECFil täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjonil see läbi vaadata. Otsese majandamishuviga liikmesriigid peavad esitama iga aasta 1. maiks a) ellujäämuse suurendamiseks koostatud kava ja puuduolevad STECFi poolt osutatud andmed, mida STECF igal aastal hindab; b) tehtud tööd kajastavad aastaaruanded ning ellujäämuse suurendamise kavas tehtud mistahes muudatused või kohandamised.

(9) Railaste ellujäämismäära uurimisel ilmnes, et käguraide (*Leucoraja naevus*) ellujäämismäär on teiste liikide omast märgatavalt madalam. Lisaks näib teaduslik arusaam kõnealuse liigi ellujäämismustritest vähem selgena. Liikmesriigid esitasid tõendid käguraide eluvõimelisuse ja otsese tagasiheite ellujäämuse kohta. STECF vaatas need tõendid läbi ja jõudis järeldusele, ([9]) et andmed tõendavad käguraide eluvõimelisuse kõikuvust, kuid andmed ei esinda kaubanduslikke püügitingimusi ega välista seda, et kägurai ellujäämus on nullilähedane. Seepärast tuleks kõnealust erandit lubada üksnes kaheks aastaks ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas abaratega püütud käguraide puhul ja üheks aastaks ICESi 8. alapiirkonnas traalidega püütud käguraide puhul. Võimalikult kiiresti tuleks kokku koguda käimasolevate uuringute tulemused ja välja töötada paremad ellujäämust soodustavad meetmed ning esitada need STECFile hindamiseks niipea kui võimalik, kuid hiljemalt 1. maiks 2020 ICESi 8. alapiirkonnas traalidega püütud käguraide puhul ning hiljemalt iga aasta 1. maiks ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas abaratega püütud käguraide puhul.

([3]) Komisjoni 12. oktoobri 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/2374, millega kehtestatakse tagasiheitekava teatava põhjalähedase püügi puhul edelapiirkonna vetes (ELT L 352, 23.12.2016, lk 33).

([4]) Komisjoni 18. oktoobri 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/2033, millega kehtestatakse tagasiheitekava teatava põhjalähedase püügi puhul edelapiirkonna vetes aastatel 2019–2021 (ELT L 327, 21.12.2018, p. 1).

([5]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf

([6]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf

([7]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf

([8]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

([9]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

(10) Delegeeritud määrusega (EL) 2018/2033 lisati määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 5 punkti c kohaselt lossimiskohustuse suhtes tehtavad vähese tähtsusega erandid hariliku merikeele puhul, mida püütakse piimtraalide ja põhjatraalidega ICESi 8a ja 8b rajoonides, ning hariliku merikeele puhul, mida püütakse abarate ja nakkevõrkudega ICESi 8a ja 8b rajoonides. STECF vaatas läbi liikmesriikide poolt nende eranditega seoses esitatud tõendid ([10]). STECF jõudis järeldusele, et ühine soovitus sisaldab põhjendatud argumente selektiivsuse suurendamise raskuste ja juhupüügi käitlemise ebaproportsionaalselt suurte kulude kohta. Seega võttes arvesse, et asjaolud ei ole muutunud, tuleks kõnealused vähese tähtsusega erandid edelapiirkonna vete põhjalähedase püügi tagasiheitekavas aastatel 2020–2021 säilitada.

(11) Delegeeritud määrusega (EL) 2018/2033 lisati esialgselt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 5 punkti c kohaselt lossimiskohustusest tehtav vähese tähtsusega erand euroopa merluusi puhul, mida püütakse traalide ja nootadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas. STECF vaatas läbi uues ühises soovituses kõnealuse erandi kohta liikmesriikide poolt esitatud tõendid ja tegi järelduse, ([11]) et valikuliste katsetustega ei ole kindlaks tehtud praeguses etapis kättesaadavaid selektiivsemaid vahendeid. STECF märkis, et olemasolevast teabest nähtub soovimatu saagi käitlemise kulude oluline suurenemine. Liikmesriigid teevad täiendavaid uuringuid ebaproportsionaalsete kulude kohta, sealhulgas merluusisaagi puhul. Asjakohaste andmete kogumiseks tuleb kalapüüki jätkata. Erandi võib seega teha, kuid liikmesriigid peaksid esitama asjakohased andmed, mis võimaldaksid STECFil täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjonil see läbi vaadata. Asjaomased liikmesriigid peaksid tegema täiendavaid katseid ja esitama teabe STECFile hindamiseks niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui iga aasta 1. maiks.

(12) Lisaks olemasolevale erandile ICESi 10. alapiirkonnas püütud besuugo suhtes tehakse uues ühises soovituses ettepanek laiendada ellujäämismääral põhinevat erandit ICESi 8. alapiirkonnas ja 9a rajoonis õngekonksude ja -nööridega püütud besuugole. Liikmesriigid on esitanud teaduslikud tõendid besuugo kõrgete ellujäämismäärade kohta sellise püügitegevuse korral ICESi 8. alapiirkonnas ning ICESi 9a rajoonis. STECFile esitati täiendavad tõendid ellujäämismäärade kohta ICESi 8. alapiirkonnas ja ICESi 9a rajoonis, milles järeldati, ([12]) et kasutatud meetod on piiratud, eelkõige seoses lühike seireperioodiga, mille tulemusel hinnatakse ellujäämismäärasid tõenäoliselt üle. Usaldusväärsete ellujäämismäära hinnangute koostamiseks on vaja täiendavaid uuringuid. Erandi võib seega teha, kuid liikmesriigid peaksid esitama asjakohased andmed, mis võimaldaksid STECFil täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjonil see läbi vaadata. Otsese majandamishuviga liikmesriigid peavad esitama iga aasta 1. maiks a) STECFi poolt kord aastas hinnatavate ellujäämuse suurendamise kavade edusamme käsitlevad aastaaruanded ning neisse tehtavad muudatused ja kohandused.

(13) Delegeeritud määrusega (EL) 2018/2033 nähti ette ICESi 10. alapiirkonnas õngekonksude ja -nööridega püütud limapeade suhtes tehtud vähese tähtsusega erand. STECF vaatas liikmesriikide esitatud tõendid läbi ning jõudis järeldusele, ([13]) et esitatud teave sisaldas põhjendatud argumente selle kohta, et selektiivsust parandada on keeruline või et juhupüügi käitlemine tooks kaasa ebaproportsionaalselt suured kulud. Kuna asjaolud ei ole muutunud, on asjakohane lisada need vähese tähtsusega erandid uude, aastateks 2020–2021 ettenähtud tagasiheitekavasse.

(14) Uus ühine soovitus hõlmab vähese tähtsusega erandit seoses järgmise püügiga:

— stauriidi püük traalide ja nootadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;

— stauriidi püük nakkevõrkudega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas ning Kesk-Atlandi idaosa kalastuskomitee (CECAF) piirkondades 34.1.1, 34.1.2, 34.2.0;

— hariliku makrelli püük traalide ja nootadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;

— hariliku makrelli püük nakkevõrkudega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas ning CECAFi piirkondades 34.1.1, 34.1.2, 34.2.0;

— megrimi püük traalide ja nootadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;

— megrimi püük nakkevõrkudega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;

— atlandi merilesta püük traalide ja nootadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;

— atlandi merilesta püük nakkevõrkudega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;

([10]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf
([11]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([12]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([13]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf

— merikuradi püük traalide ja nootadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;

— merikuradi püük nakkevõrkudega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;

— merlangi püük traalide ja nootadega ICESi 8. alapiirkonnas;

— merlangi püük nakkevõrkudega ICESi 8. alapiirkonnas;

— pollaki püük traalide ja nootadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas;

— pollaki püük nakkevõrkudega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas.

(15) STECF vaatas läbi ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas traalide ja nootadega püütud stauriidi ja hariliku makrelli puhul tehtavate uute vähese tähtsusega erandite kohta liikmesriikide poolt esitatud tõendid ja tegi järelduse, ([14]) et vastavatest katsetest ei ilmnenud, et kaaspüüki oleks võimalik vähendada. STECF märkis, et liikmesriigid on kavandanud lisatööd erandite toetamiseks ebaproportsionaalsete käitlemiskulude alusel. Arvestades selektiivsuse saavutamise keerukust, võib kõnealuse kalapüügipiirkonna puhul tehtavaid erandeid teha üksnes üheks aastaks ning liikmesriigid peaksid esitama asjakohased andmed, mis võimaldaksid STECFil täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjonil see läbi vaadata. Asjaomased liikmesriigid peaksid tegema täiendavaid katseid ja esitama teabe STECFile hindamiseks niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kõnealuseid erandeid tuleks seega kohaldada ajutiselt 31. detsembrini 2020.

(16) STECF vaatas läbi ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas traalide ja nootadega püütud megrimi, atlandi merilesta, merikuradi, merlangi ja pollaki puhul tehtavate uute vähese tähtsusega erandite kohta liikmesriikide poolt esitatud tõendid ja tegi järelduse, ([15]) et ebaproportsionaalseid käitlemiskulusid käsitleva Hispaania uuringu valmimine võib anda täiendavaid tõendeid merikuradit ja megrimit käsitleva erandi toetuseks. STECF märkis, et liikmesriigid peaksid kohustuma tegema täiendavat tööd, et põhjendada merlangi ja pollaki puhul tehtavaid erandeid. Arvestades selektiivsuse saavutamise keerukust, võib erandeid teha üksnes üheks aastaks, kuid liikmesriigid peaksid esitama asjakohased andmed, mis võimaldaksid STECFil täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjonil see läbi vaadata. Asjaomased liikmesriigid peaksid tegema täiendavaid katseid ja esitama teabe STECFile hindamiseks niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kõnealuseid erandeid tuleks seega kohaldada ajutiselt 31. detsembrini 2020.

(17) STECF vaatas läbi ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas ning CECAFi piirkondades 34.1.1, 34.1.2, 34.2.0 nakkevõrkudega püütud stauriidi ja hariliku makrelli puhul tehtavate uute vähese tähtsusega erandite kohta liikmesriikide poolt esitatud tõendid ja tegi järelduse, ([16]) et kalapüügi iseloomu arvestades on teave selektiivsuse parandamise raskuste kohta usaldusväärne. STECF märkis, et Hispaanias nakkevõrkudega püügi ebaproportsionaalseid kulusid käsitlev uuring on pooleli ja et selle uuringu hindamine peaks toimuma pärast selle lõppu. Võttes arvesse selektiivsuse saavutamise keerukust, võib kõnealuse kalapüügipiirkonna puhul tehtavaid erandeid teha üksnes üheks aastaks ning liikmesriigid peaksid esitama asjakohased andmed, mis võimaldaksid STECFil täielikult hinnata nende erandite põhjendatust ja komisjonil see läbi vaadata. Asjaomased liikmesriigid peaksid tegema täiendavaid katseid ja esitama teabe STECFile hindamiseks niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kõnealuseid erandeid tuleks seega kohaldada ajutiselt 31. detsembrini 2020.

(18) STECF vaatas läbi ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas nakkevõrkudega püütud megrimi, atlandi merilesta, merikuradi, merlangi ja pollaki puhul tehtavate uute vähese tähtsusega erandite kohta liikmesriikide poolt esitatud tõendid ja tegi järelduse, ([17]) et nende liikide püügil selektiivsuse suurenemisest tulenevate võimalike müügikahjude potentsiaalne ulatus ei ole kvantifitseeritud ning et ei ole selge, kuidas see võimalik vahemik varieeruks konkreetsete nakkevõrkudega püügitoimingute lõikes. STECF märkis, et liikmesriigid peaksid esitama konkreetse teabe kõigi nakkevõrkudega püügitoimingute kohta. Arvestades selektiivsuse saavutamise keerukust, võib kõnealuseid erandeid teha üksnes üheks aastaks, kuid liikmesriigid peaksid esitama asjakohased andmed, mis võimaldaksid STECFil täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjonil see läbi vaadata. Asjaomased liikmesriigid peaksid tegema täiendavaid katseid ja esitama teabe STECFile hindamiseks niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kõnealuseid erandeid tuleks seega kohaldada ajutiselt 31. detsembrini 2020.

([14]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([15]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([16]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([17]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

(19) Selleks et tagada tagasiheite määra usaldusväärne hindamine lubatud kogupüügi kehtestamiseks, peavad liikmesriigid juhtudel, kui vähese tähtsusega erand põhineb ebapiisavate andmete ja kalalaevastike osalise teabe ekstrapoleerimisel, esitama täpsed ja kontrollitavad andmed kogu kõnealuse erandiga hõlmatud kalalaevastiku kohta.

(20) Uues ühises soovituses väljapakutud meetmed on kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 4, artikli 15 lõike 5 punktiga c ja artikli 18 lõikega 3 ning need võib seega lisada käesolevasse määrusesse.

(21) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 18 kohaselt kaalus komisjon nii STECFi hinnangut kui ka seda, et liikmesriigid peavad tagama lossimiskohustuse täieliku rakendamise. Mitmel juhul peab jätkama kalapüüki ja andmekogumist, et STECFi poolt tehtud märkusi arvesse võtta. Sellistel juhtudel on asjakohane järgida pragmaatilist ja konservatiivset lähenemisviisi kalavarude majandamisele, tehes erandeid ajutiselt. Selliste erandite tegemata jätmine takistaks andmete kogumist, mis on hädavajalik saagi tagasiheite nõuetekohaseks ja teadlikuks haldamiseks, et täielikult täita lossimiskohustust.

(22) Seepärast tuleks delegeeritud määrus (EL) 2018/2033 kehtetuks tunnistada ja asendada uue määrusega.

(23) Kuna käesoleva määrusega ettenähtud meetmed mõjutavad otseselt majandustegevust, mis on seotud liidu laevade kalapüügihooaja ja selle kavandamisega, peaks käesolev määrus jõustuma kohe pärast selle avaldamist. Seda tuleks kohaldada alates 1. jaanuarist 2020,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Lossimiskohustuse rakendamine

Aastatel 2020–2021 kohaldatakse ICESi 8., 9. ja 10. alapiirkonnas ning CECAFi piirkondades 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0 määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 1 sätestatud lossimiskohustust põhjalähedaste liikide puhul vastavalt käesolevale määrusele.

Artikkel 2

Mõisted

„Voracera“ – kohaliku disaini põhjal kohapeal ehitatud mehhaniseeritud konks-nöör-konstruktsioon, mis on kasutusel Lõuna-Hispaania rannapüügilaevastikus besuugo püügil ICESi 9a rajoonis.

Artikkel 3

Ellujäämismääral põhinev erand norra salehomaari puhul

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b sätestatud erandit lossimiskohustusest liikide puhul, mille kõrge ellujäämismäär on teaduslikult tõestatud, kohaldatakse ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas põhjatraalidega (püügivahendite koodid: ([18]) OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, TBB, OT, PT ja TX) püütud norra salehomaari (*Nephrops norvegicus*) suhtes.

2. Lõikes 1 osutatud juhtudel püütud norra salehomaari tagasiheitmisel lastakse isendid viivitamata vette tagasi piirkonnas, kus need püüti.

([18]) Käesolevas määruses kasutatud püügivahendite koodid vastavad koodidele, mis on esitatud komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 (millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 (millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks) üksikasjalikud rakenduseeskirjad) XI lisas. Vähem kui 10-meetrise kogupikkusega laevade puhul vastavad tabelis esitatud püügivahendite koodid FAO püügivahendite klassifikatsiooni koodidele.

Artikkel 4

Ellujäämismääral põhinev erand railaste puhul

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b sätestatud erandit lossimiskohustusest liikide puhul, mille kõrge ellujäämismäär on teaduslikult tõestatud, kohaldatakse ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas kõikide püügivahenditega püütud railaste (*Rajiformes*) suhtes.

2. Lõikes 1 osutatud juhtudel railaste tagasiheitmisel lastakse isendid viivitamata vette tagasi.

3. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad lõikes 1 sätestatud erandit toetava täiendava teadusliku teabe igal aastal niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee annab kõnealusele teaduslikule teabele oma hinnangu igal aastal 31. juuliks.

4. Lõikes 1 osutatud erandit kohaldatakse kägurai suhtes:

— ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas abaratega püütud isendite puhul kuni 31. detsembrini 2021. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad kõnealust erandit (abaratega püütud käguraid) toetava täiendava teadusliku teabe igal aastal niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee annab kõnealusele teaduslikule teabele oma hinnangu igal aastal 31. juuliks;

— ICESi 8. alapiirkonnas traalidega püütud isendite puhul ainult kuni 31. detsembrini 2020. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad kõnealust erandit (põhjatraalidega püütud käguraid) toetava täiendava teadusliku teabe niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee annab sellele teaduslikule teabele oma hinnangu 31. juuliks 2020.

Artikkel 5

Ellujäämismääral põhinev erand besuugo puhul

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b sätestatud erandit lossimiskohustusest liikide puhul, mille kõrge ellujäämismäär on teaduslikult tõestatud, kohaldatakse ICESi 9a rajoonis käsitööndusliku püügivahendiga *voracera* püütud besuugo *(Pagellus bogaraveo)* suhtes ning ICESi 8. ja 10. alapiirkonnas ning ICESi 9a rajoonis õngekonksude ja -nööridega (püügivahendite koodid: LHP, LHM, LLS, LLD) püütud besuugo *(Pagellus bogaraveo)* suhtes.

2. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad lõikes 1 sätestatud erandit (ICESi 8. ja 10. alapiirkonnas ning ICESi 9a rajoonis õngekonksude ja -nööridega püütud besuugo) toetava täiendava teadusliku teabe igal aastal niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee annab esitatud teaduslikule teabele oma hinnangu igal aastal 31. juuliks.

3. Tagasiheite korral lastakse lõikes 1 osutatud vahenditega püütud besuugo viivitamatult vette tagasi

Artikkel 6

Vähese tähtsusega erandid

1. Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 võib kõnealuse määruse artikli 15 lõike 5 punkti c kohaselt tagasi heita järgmised kogused:

a) euroopa merluusi (*Merluccius merluccius*) puhul, mis on püütud traale ja nootasid (püügivahendite koodid: OOTT, OTB, PTB, OT, PT, TBN, TBS, TX, SSC, SPR, TB, SDN, SX ja SV) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas, kuni 5 % selle liigi aastasest kogusaagist.

   Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad kõnealust erandit toetava täiendava teadusliku teabe igal aastal niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee annab kõnealusele teaduslikule teabele oma hinnangu igal aastal 31. juuliks;

b) hariliku merikeele (*Solea solea*) puhul, mis on püütud traale ja nootasid (püügivahendite koodid: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT ja TX) kasutavate kalalaevadega ICESi 8a ja 8b rajoonides, kuni 5 % selle liigi aastasest kogusaagist;

c) hariliku merikeele (*Solea solea*) puhul, mis on püütud abaraid ja nakkevõrke (püügivahendite koodid: GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR ja GEN) kasutavate kalalaevadega ICESi 8a ja 8b rajoonides, kuni 3 % selle liigi aastasest kogusaagist;

d) limapeade (*Beryx spp.*) puhul, mis on püütud õngekonksude ja -nööridega (püügivahendite koodid: LHP, LHM, LLS ja LLD) ICESi 10. alapiirkonnas, kuni 5 % nende liikide aastasest kogusaagist;

e) stauriidi (*Trachurus spp.*) puhul, mis on püütud traale ja nootasid (püügivahendite koodid: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX ja SV) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas, 2020. aastal kuni 7 % selle liigi aastasest kogusaagist;

f) stauriidi (Trachurus spp.) puhul, mis on püütud nakkevõrke (püügivahendite koodid: GNS, GND, GNC, GTR, GTN) kasutavate kalalaevadega ICESi 8., 9. ja 10. alapiirkonnas ning CECAFi piirkondades 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0, 2020. aastal kuni 3 % selle liigi aastasest kogusaagist;

g) hariliku makrelli (*Scomber scombrus*) puhul, mis on püütud piimtraale, põhjatraale ja nootasid (püügivahendite koodid: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX ja SV) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas, 2020. aastal kuni 7 % selle liigi aastasest kogusaagist;

h) hariliku makrelli (*Scomber scombrus*) puhul, mis on püütud nakkevõrke (püügivahendite koodid: GNS, GND, GNC, GTR, GTN) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas ning CECAFi piirkondades 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0, 2020. aastal kuni 3 % selle liigi aastasest kogusaagist;

i) megrimi (*Lepidorhombus spp.*) puhul, mis on püütud piimtraale, põhjatraale ja nootasid (püügivahendite koodid; OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX ja SV) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas, 2020. aastal kuni 5 % selle liigi aastasest kogusaagist;

j) megrimi (*Lepidorhombus spp.*) puhul, mis on püütud nakkevõrke (püügivahendite koodid; GNS, GND, GNC, GTR, GTN) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas, 2020. aastal kuni 4 % selle liigi aastasest kogusaagist;

k) atlandi merilesta (*Pleuronectes platessa*) puhul, mis on püütud piimtraale, põhjatraale ja nootasid (püügivahendite koodid; OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX ja SV) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas, 2020. aastal kuni 5 % selle liigi aastasest kogusaagist;

l) atlandi merilesta (*Pleuronectes platessa*) puhul, mis on püütud nakkevõrke (püügivahendite koodid; GNS, GND, GNC, GTR, GTN) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas, 2020. aastal kuni 3 % selle liigi aastasest kogusaagist;

m) merikuradi (*Lophiidae*) puhul, mis on püütud piimtraale, põhjatraale ja nootasid (püügivahendite koodid; OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX ja SV) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas, 2020. aastal kuni 5 % selle liigi aastasest kogusaagist;

n) merikuradi (*Lophiidae*) puhul, mis on püütud nakkevõrke (püügivahendite koodid; GNS, GND, GNC, GTR, GTN) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas, 2020. aastal kuni 4 % selle liigi aastasest kogusaagist;

o) merlangi (*Merlangius merlangus*) puhul, mis on püütud piimtraale, põhjatraale ja nootasid (püügivahendite koodid; OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX ja SV) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. alapiirkonnas, 2020. aastal kuni 5 % selle liigi aastasest kogusaagist;

p) merlangi (*Merlangius merlangus*) puhul, mis on püütud nakkevõrke (püügivahendite koodid; GNS, GND, GNC, GTR, GTN) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. alapiirkonnas, 2020. aastal kuni 4 % selle liigi aastasest kogusaagist;

q) pollaki (*Pollachius pollachius*) puhul, mis on püütud piimtraale, põhjatraale ja nootasid (püügivahendite koodid; OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX ja SV) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas, 2020. aastal kuni 5 % selle liigi aastasest kogusaagist;

r) pollaki (*Pollachius pollachius*) puhul, mis on püütud nakkevõrke (püügivahendite koodid; GNS, GND, GNC, GTR, GTN) kasutavate kalalaevadega ICESi 8. ja 9. alapiirkonnas, 2020. aastal kuni 2 % selle liigi aastasest kogusaagist.

2. Lõike 1 punktides e–r sätestatud vähese tähtsusega erandeid kohaldatakse ajutiselt 31. detsembrini 2020. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad kõnealuseid erandeid toetava täiendava teadusliku teabe niipea kui võimalik, kuid mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee annab sellele teaduslikule teabele oma hinnangu 31. juuliks 2020.

Artikkel 7

Kehtetuks tunnistamine

Delegeeritud määrus (EL) 2018/2033 tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 8

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse 1. jaanuarist 2020 kuni 31. detsembrini 2021.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 1. oktoober 2019

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER